

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 107/2022-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Wüstenrot poisťovňa, a. s.**, IČO 31 383 408, Karadžičova 17, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., Štefánikova 8, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 24/2020 zo 16. decembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 3. mája 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, ktoré navrhuje zrušiť a vrátiť vec najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola účastníčkou konania na strane žalovaného v konaní vedenom Okresným súdom v Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 21C 330/2015 o zaplatenie sumy 9 600 eur ako súčasť poisťného plnenia, ktoré je žalovaná povinná vyplatiť v dôsledku úrazu žalobcu z 26. októbra 2011, a to na základe poisťnej zmluvy č. 415015/1 uzavretej so sťažovateľkou ako poisťovateľkou s účinnosťou od 1. apríla 2011. Okresný súd rozsudkom zo 7. novembra 2016 uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9 600 eur s úrokom z omeškania 5,05 % p.a. Okresný súd zároveň určil, že zmluvná podmienka podľa čl. 26 ods. 1 písm. a) Všeobecných poisťných podmienok (ďalej len „VPP“) je neprijateľná „...vzhľadom na jej formuláciu v neprijateľne rozsiahlom súvetí na trinástich riadkoch listiny takmer nečitateľného textu v dôsledku použitej veľkosti písma...“. Zároveň poukázal na to, že táto zmluvná podmienka odkazuje na „akési imaginárne oceňovacie tabuľky vytvorené samotným

žalovaným, ktoré umožňujú poisťovateľovi v podstate ľubovoľne, bez akejkoľvek kontroly alebo vplyvu druhej zmluvnej strany stanovovať výšku poistného plnenia“.

Na základe uvedeného určil okresný súd nárok žalobcu ako rozdiel medzi dojednanou maximálnou výškou poistnej sumy a už poskytnutým poistným plnením s odôvodnením, že žalovaný výšku poistného plnenia žalobcu stanovil bez toho, aby bolo ako žalobcovi tak i súdu zrejmé, aké kritériá v zmysle uzavretej poistenej zmluvy vôbec použil. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobila aj existencia oceňovacej tabuľky, na ktorú citovaný obsah čl. 26 VPP odkazuje, pričom považoval za dôvodné na vec aplikovať aj § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka. Uviedol, že tento dokument vytvorený žalovaným obsahuje len súhrn mnohých lekárskejších diagnóz, ku ktorým je priradené určité percentuálne rozpätie, pričom z neho ani z čl. 26 VPP nie je možné zistiť, akými kritériami sa žalovaný pri jeho aplikácii riadi. Výklad ustanovení zmluvy bol preto výlučne na žalovanom, ktorý si s poukazom na aplikáciu oceňovacej tabuľky mohol samovoľne stanovovať výšku poistného plnenia, čoho dôkazom bolo aj to, že žalovaný počas konania nepreukázal, prečo stanovil výšku poistného plnenia na sumu 2 400 eur.

3. Sťažovateľka podala proti tomuto rozsudku odvolanie, v ktorom namietala, že vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v dôsledku veľkosti písma je v rozpore s právnou úpravou účinnou v čase dojednania zmluvy, teda retroaktívne. Zároveň uviedla, že sporné ustanovenie VPP je zmluvným ustanovením upravujúcim hlavný predmet plnenia, ktorého preskúmateľnosť je vylúčená podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže je určité a zrozumiteľné. Dotknuté oceňovacie tabuľky nie sú podľa tvrdenia sťažovateľky nezrozumiteľné ani svojvoľné a ich obsah nemožno skúmať podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože likvidácia poistnej udalosti nie je výkladom poistnej zmluvy, ale odborným skúmaním okolností škodovej udalosti.

4. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 7Co 67/2017 z 28. augusta 2019 potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu a s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie sa stotožnil. K veci uviedol, že zo súdnej kontroly sú v rámci poistných zmlúv vylúčené klauzuly, v ktorých sú ustanovené zložky hlavného predmetu zmluvy, a to rozsahu poistného rizika a povinnosti poisťovateľa plniť, avšak iba za podmienky, ak sú tieto klauzuly vyjadrené jasne, určito a zrozumiteľne. V opačnom prípade aj takéto zmluvné podmienky podliehajú kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Krajský súd oprel tento svoj záver o rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-96/2014, Jeanclaude Van Hove v. CNP Assurances SA, podľa ktorého: *„Podmienky týkajúce sa hlavného predmetu poistnej zmluvy možno považovať za sformulované jasne a zrozumiteľne, ak sú pre spotrebiteľa zrozumiteľné nielen z gramatického hľadiska, ale zároveň transparentne opisujú konkrétne fungovanie poistného mechanizmu s prihliadnutím na zmluvný rámec, do ktorého patria, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú. Pokiaľ to tak nie je, vnútroštátny súd môže posúdiť prípadný klamlivý charakter dotknutej podmienky.“*

Krajský súd dospel k záveru, že sporné ustanovenie je postihnuté nezrozumiteľnosťou a neurčitosťou, ktorú spôsobuje odkaz na oceňovacie tabuľky, pretože prejav vôle je neurčitý, ak je neistý jeho obsah a ani jeho výkladom nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu. Oceňovacie tabuľky, na ktoré sporný článok VPP odkazuje, nie sú súčasťou poistnej zmluvy a v konaní nebolo preukázané, že by žalobca bol s ich obsahom oboznámený, zároveň z nijakého ustanovenia poistnej zmluvy ani z VPP nie je zrejmé, kde sa s týmito oceňovacími tabuľkami mohol, resp. môže

spotrebiteľ (žalobca) oboznámiť, prípadne, kde sú oceňovacie tabuľky spotrebiteľovi k dispozícii na nahliadnutie (webstránka, sídlo spoločnosti). Vo VPP je odkaz na oceňovacie tabuľky všeobecný, čo znamená, že oceňovacie tabuľky nie sú v poisťnej zmluve konkrétne špecifikované, t. j. nie sú vo VPP nezameniteľným spôsobom označené. Podľa názoru krajského súdu čl. 26 ods. 1 písm. a) a aa) VPP a oceňovacie tabuľky tvoria spolu s poisťnou sumou a pravidlami pre výpočet poisťného plnenia súčasť predmetu zmluvy, keď na ich základe sa vypočítava hlavný predmet poisťnej zmluvy, ktorým je poisťné plnenie. Ak potom súčasťou poisťnej zmluvy či VPP nie sú oceňovacie tabuľky, resp. ani odkaz na konkrétnu listinu (jasne špecifikovanú oceňovaciu tabuľku), možno konštatovať neurčitosť predmetu poisťnej zmluvy pri výpočte poisťného plnenia pre spotrebiteľa, ktorý nie je schopný pred uzatvorením poisťnej zmluvy ani počas trvania poisťnej zmluvy s presnosťou určiť, na aké poisťné plnenie má v prípade poisťnej udalosti nárok. Z ustanovenia čl. 26 ods. 1 písm. a) a aa) VPP nie je pre žalobcu bez oceňovacích tabuliek možné zistiť obsah jeho práva na poisťné plnenie, t. j. jeho výšku vzhľadom na charakter poisťnej udalosti. Je tak nutné konštatovať neurčitosť ustanovenia čl. 26 ods. 1 písm. a) a aa) VPP, keď z neho nemožno bez ďalšieho (bez príslušnej oceňovacej tabuľky) vyvodiť, na aké poisťné plnenie má žalobca v prípade poisťnej udalosti nárok, t. j. obsah práva žalobcu.

Krajský súd teda uzavrel, že ak hlavný predmet plnenia, resp. zmluvy [čl. 26 ods. 1 písm. a) a aa) VPP] je postihnutý neurčitosťou v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka podlieha kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom sporného čl. 26 ods. 1 písm. a) a aa) VPP konštatuje, že ide o prípad, na ktorý je dôvodné aplikovať § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka. VPP v spornom ustanovení čl. 26 ods. 1 písm. a) a aa) obsahuje odkaz pri výpočte poisťného plnenia na oceňovacie tabuľky. Ide o dokument vytvorený žalovaným, obsahujúci súhrn mnohých lekárskejších diagnóz, ku ktorým je priradené určité percentuálne rozpätie, resp. percentuálne stanovená hodnota. Žalovaný si zároveň v ustanovení čl. 44 ods. 4 VPP vyhradil právo jednostranne dopĺňať a meniť oceňovacie tabuľky pre trvalé následky úrazu s progresiou 400 % v závislosti od pokrokov medicíny a v lekárskej praxi. Ani z predloženej oceňovacej tabuľky ani z čl. 26 písm. a) a aa) VPP nie je možné s presnosťou a určitosťou zistiť, akými kritériami sa žalovaný pri jeho aplikácii riadi. Výklad citovaných ustanovení je tak v tomto prípade výlučne na žalovanom, ktorý si s poukazom na aplikáciu oceňovacej tabuľky môže stanovovať výšku poisťného plnenia akokoľvek bez toho, aby žalobca mal čo i len teoretickú možnosť vopred vedieť, ako bude poisťné plnenie v jeho prípade žalovaným stanovené. Na základe uvedeného, keď sporné ustanovenia čl. 26 ods. 1 písm. a) a aa) VPP má právo vyložiť prostredníctvom oceňovacej tabuľky, ktorú je oprávnený zmeniť výlučne žalovaný, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej sankciou je jej neplatnosť.

Krajský súd poukázal i na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky založil na tom, že zmluvná podmienka neposkytuje druhému účastníkovi zmluvného vzťahu presnú a zrozumiteľnú informáciu o skutočnej výške poisťného plnenia v prípade poisťnej udalosti, a to s ohľadom na jej znenie, resp. formuláciu zmluvnej podmienky formou neprímerane rozsiahleho súvetia na 13-tich riadkoch listiny takmer nečitateľného textu v dôsledku použitej veľkosti písma. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tak nemožno bez ďalšieho vyvodiť, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky založil na porušení § 1 b) nariadenia, tzn. že žalovaný v zmluvných dojednaniach nepoužil písmo najmenej vo výške 1,9 mm ani na uvedené ustanovenie § 1 b) nariadenia, ani na súvisiace ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka v odôvodnení rozhodnutia neodkazoval.

5. Sťažovateľka napadla tento rozsudok dovolaním, ktorého prípustnosť odôvodnila nepreskúmateľnosťou rozsudku pre nedostatok dôvodov podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a nesprávnym právnym posúdením právnej otázky, ktorá dosiaľ v rozhodovacej činnosti nebola riešená podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

Nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu sťažovateľka vzhládla v tom, že krajský súd neposkytol dostatočnú odpoveď na jej námietku o retroaktívnom použití ustanovení o veľkosti písma, keďže bola toho názoru, že išlo v rozsudku súdu prvého stupňa o kľúčový argument pre vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Správne vyhodnotenie, že ustanovenie § 10d ods. 3 nariadenia nemalo byť aplikované na vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014, by tak viedlo k výroku o zrušení odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu.

Nesprávne právne posúdenie sťažovateľka namietala v súvislosti s vyhodnotením zrozumiteľnosti a určitosti zmluvy, čo sa týka výšky poistného plnenia určenej odkazom na oceňovacie tabuľky, ktoré súdnou praxou ešte riešené neboli.

6. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľky odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) a f) CSP, keď namietaný nedostatok dôvodov spôsobujúci porušenie práva na spravodlivý proces sťažovateľky nezistil a nastolenú právnú otázku najvyšší súd vyhodnotil ako otázku skutkovú, a nie právnú. V odôvodnení v podstatnom uviedol:

«Neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplývajúcej z čl. 26 ods. 1 písm. a) všeobecných poistných podmienok bola určená z dôvodu neurčitosti, nezrozumiteľnosti dojednanej výšky poistného plnenia v prípade vzniku poistnej udalosti, ako aj z dôvodu oprávnenia len žalovanej rozhodnúť, že jej plnenie je v súlade so zmluvou, ako aj zmluvu vykladať. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia ...je jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné.

... správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu, lebo dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP); skutková okolnosť (t. j. skutková otázka, resp. riešenie skutkovej otázky) z hľadiska § 421 ods. 1 CSP je irelevantná. V danom prípade rozhodnou otázkou, od riešenia ktorej záviselo rozhodnutie vo veci samej, bolo posúdenie dojednaných zmluvných podmienok v poistnej zmluve (čl. 26 ods. 1 písm. a) všeobecných poistných podmienok) v spotrebiteľskom vzťahu z hľadiska jasnosti, určitosti vymedzenia práv a povinností zmluvného vzťahu, pri uplatnenom nároku na zaplatenie poistného plnenia z dôvodu poistnej udalosti. Súdny nižších inštancií neposudzovali prioritne otázku tzv. oceňovacej tabuľky, vo vzťahu ku ktorej žalovaná vymedzila otázku, či „môže byť v poistných podmienkach pre investičné životné poistenie pre zdravie a dôchodok spôsob určenia výšky poistného plnenia vymedzený odkazom na tzv. oceňovacie tabuľky, ak sa suma poistného plnenia vypočítava podľa oceňovacích tabuliek účinných v čase poistnej udalosti a aktuálne oceňovacie tabuľky sú voľne a verejne dostupné na webovom sídle poisťovateľa“. Uvedená otázka nespĺňa náležitosti prípustnosti dovolania, lebo sa jedná o otázku skutkovú, ktorá bola predmetom posúdenia súdmi nižších inštancií v súvislosti s posudzovaním ne(prijateľnosti) zmluvnej podmienky vyplývajúcej z čl. 26 ods. 1 písm. a) všeobecných poistných podmienok, týkajúcej sa výšky poistného plnenia v súvislosti s ublížením na zdraví a trvalými následkami.

... Bolo totiž povinnosťou žalovanej ako poisťovateľa a predkladateľa návrhu poistnej zmluvy vrátane všeobecných poistných podmienok pred uzatvorením poistnej zmluvy, poskytnúť žalobcovi ako spotrebiteľovi všetky relevantné informácie týkajúce sa zmluvných podmienok, dôsledkov ich

uzatvorenia v záujme zachovania rovnováhy vzájomných práv a povinností v zmluvnom vzťahu a najmä stanoviť jasné, zrozumiteľné a transparentné kritéria určujúce výšku poistného plnenia v prípade vzniku poistnej udalosti. Zvolenie príslušnej formy vymedzenia výšky poistného plnenia však musí spĺňať tieto kritéria a najmä byť v súlade s ochranou práv spotrebiteľa.»

II.

Sťažostná argumentácia

7. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta, že sa najvyšší súd obmedzil iba na formalistické stotožnenie sa so skoršími závermi odvolacieho súdu a bez akéhokoľvek zrozumiteľného odôvodnenia posúdil sťažovateľkou vymedzenú otázku ako „skutkovú“. Vady, ktoré sťažovateľka v dovolaní namietala, neboli podrobené revízii dovolacieho súdu, čo má za následok odmietnutie spravodlivosti (*denegatio iustitiae*). Správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu a vylúčil oceňovacie tabuľky poistiteľov z poistných vzťahov. V prípade oceňovacích tabuliek ide pritom o štandardne používanú a zásadnú súčasť poistných zmlúv, keďže špecifikujú spôsob určenia výšky poistného plnenia v konkrétnom poistnom vzťahu.

Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta, že dovolací súd sa odmietol zaoberať jej námietkou [podľa § 420 písm. f) CSP] nedostatočného odôvodnenia odvolacieho rozsudku vo vzťahu k námietke retroaktívneho uplatnenia nariadenia (veľkosť písma, pozn.). Túto námietku však považuje za kľúčovú, ktorá nesmie v odôvodnení absentovať. Sťažovateľka je toho názoru, že dovolací súd sa nevysporiadal s jej kľúčovými námietkami, rovnako ako krajský a okresný súd.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP sťažovateľka vytýka najvyššiemu súdu nepreskúmateľnosť a svojvoľnosť, keďže len stroho konštatoval skutkovú povahu nastolenej otázky bez možnosti abstrahovať, aké konkrétne úvahy najvyšší súd k tomuto hodnoteniu viedli. Sťažovateľka je presvedčená, že nejde o otázku skutkovú, ale právnu a podstatnú pre rozhodnutie v jej veci. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na doterajšiu judikatúru ústavného súdu, ktorá vyslovuje nesúhlas s formalistickým a prísnyim posudzovaním v dovolaní uplatnených právnych otázok. V namietanom svojvoľnom a riadne nezdôvodnenom odmietnutí jej dovolania sťažovateľka vzhľadla porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

V závere sťažovateľka poukázala na to, že všeobecné poistné podmienky a oceňovacie tabuľky tvoria podklad pre likvidáciu poistných udalostí, formulovaná právna otázka má preto podľa názoru sťažovateľky širší význam pre činnosť poisťovateľov všeobecne, ako aj rozhodovaciu prax súdov, keďže spory z poistných zmlúv sa vyskytujú často.

III.

Predbežné prerokovanie sťažnosti

8. Podstatou sťažnosti je namietaný nedostatok dôvodov napadnutého uznesenia vo vzťahu k namietanej retroaktívnej aplikácii zákazu malého písma v spotrebiteľskej zmluve a k vyhodnoteniu nastolenej otázky ako skutkovej.

9. Ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane pripomína (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 159/08, IV. ÚS 596/2012, III. ÚS 365/2017), že otázku, kedy je prípustné dovolanie, rieši zákon, t. j. ide o otázku zákonnosti, a preto posúdenie splnenia zákonných predpokladov (podmienok) prípustnosti

dovolania s negatívnym výsledkom samo osebe nemôže viesť k záveru o porušení práv sťažovateľa. To platí o to viac, že ústavný súd akceptuje, že otázka posúdenia, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti dovolania, patrí (v zásade) do výlučnej právomoci dovolacieho súdu, t. j. najvyššieho súdu, a nie do právomoci ústavného súdu (napr. IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 499/2011, IV. ÚS 161/2012, II. ÚS 98/2017).

10. Vychádzajúc z citovanej judikatúry, v zmysle ktorej posudzovanie splnenia podmienok dovolacieho konania je (v zásade) vo výlučnej právomoci najvyššieho súdu a, zohľadňujúc argumentáciu sťažovateľky v jej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, sa úloha ústavného súdu v posudzovanej veci obmedzuje na posúdenie, či najvyšší súd v napadnutom uznesení dostatočným, a teda ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil svoj záver o neprípustnosti dovolania. V opačnom prípade by totiž ústavný súd nahrádzal právomoc najvyššieho súdu, čo s odkazom na jeho ústavné postavenie zjavne nie je jeho úlohou.

11. Arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokovaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

12. K námietke sťažovateľky, že dovolací súd nezdôvodnil absenciu potreby napraviť retroaktívnu aplikáciu právnej normy, ústavný súd konštatuje, že už krajský súd jasne a zrozumiteľne uviedol, že dôvodom na vyhlásenie neprijateľnej podmienky nie je otázka veľkosti písma, ale neurčitosť obsahu zmluvy v časti dohody o poistnom plnení, keďže jeho výšku nie je možné zo strany spotrebiteľa zistiť, a zároveň spôsob určenia odkazom na aktuálne oceňovacie tabuľky zakladá možnosť jednostranného výkladu obsahu zmluvy na strane sťažovateľky. Preto odôvodnenie v časti aplikability nariadenia nie je tou kľúčovou otázkou, na ktorú je potrebné poskytnúť vyčerpávajúcu odpoveď. Navyše, ústavný súd poukazuje na to, že rozsudok súdu prvého stupňa a odvolací rozsudok tvoria jednotu a z hľadiska obsahu sa posudzujú ako jeden celok, čiže vyčerpávajúce odôvodnenie krajského súdu poskytlo dostatočnú odpoveď na túto námietku. Nemožno preto vytýkať najvyššiemu súdu, že dovolací dôvod nedostatku odôvodnenia rozsudku krajského súdu nezistil a v tejto časti odmietol dovolanie.

13. Vo vzťahu k druhej sťažnostnej námietke ústavný súd konštatuje, že namietaný nedostatok dôvodov tiež nezistil, keďže z odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu vyplýva, že predmetom hodnotenia všeobecnými súdmi boli konkrétne oceňovacie tabuľky v spojení s obsahom konkrétnej poistnej zmluvy a všeobecných zmluvných podmienok. Vo vzťahu k oceňovacím tabuľkám išlo teda o hodnotenie obsahu konkrétneho listinného dôkazu z hľadiska určitosti a zrozumiteľnosti jeho obsahu v spojení s ostatnými listinnými dôkazmi. Uvedený postup je obsahom hodnotenia dôkazov a zisťovania skutkového stavu veci potrebného pre určenie (ne)prijateľnosti konkrétnych zmluvných podmienok. V konaní pred okresným a krajským súdom nebola vôbec riešená právna otázka všeobecnej možnosti určovania výšky plnenia v závislosti od oceňovacích tabuliek, ako ju sťažovateľka vymedzila v dovolaní, ale bol zisťovaný konkrétny obsah predloženej listiny a posudzovaná jej určitosť a zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa.

14. Ústavný súd preto uzatvára, že nezistil taký výklad a aplikáciu relevantných právnych ustanovení, ktorých účinky by boli nezlučiteľné s označenými právami sťažovateľky alebo ktoré by

popierali samotný obsah a zmysel aplikovaných noriem. Najvyšší súd ústavne akceptovateľným spôsobom odôvodnil v súlade s konštantnou judikatúrou, že vo veci sťažovateľky neboli naplnené podmienky prípustnosti dovolania. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti nezistil tvrdený ústavnoprávne relevantný exces v posúdení podmienok prípustnosti dovolania, ktorý by si vyžadoval zásah zo strany ústavného súdu.

15. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým uznesením a označenými právami sťažovateľky nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu